

Potser tingues raó
Senior i El Cor Brutal

DO FA
Sols intente empatar amb este món que està tronat.

FA SOL DO
I de dormir bé per la nit.
FA SOL MIm FA
Tot això sense creure en les pregaries de ningú
FA SOL
i alçar-me prompte pels matins.

FA DO FA DO
Jo abans estava estable, el pintor pintava el quadre.

FA SOL
Però últimament se m mescla tot.
FA SOL MIm LAm
I veig una obra d art i se me forada el cor.
FA SOL
El simple amor que em dones l he fet pols.

FA SOL MIm DO
I és que algo m ha punxat en lo més profund del cor
FA SOL DO
i l'última metralla no se n va.
FA SOL MIm FA
Però dius que és l amor, que posa llum en la foscor.
FA SOL DO
Potser tingues raó.

DO FA DO FA SOL

DO FA
I fa olor l apartament a la botiga del peix,
FA SOL DO
ai, si tan sols poguera dormir un poquet.
FA SOL MIm FA
Però em fa mal l estómac, serà segurament el peix.
FA SOL
Si et torne a veure et confessaré.

FA SOL MIm DO
Que algo m ha punxat en lo més profund del cor
FA SOL DO
i l'última metralla no se n va.
FA SOL MIm FA
Però dius que és l amor, que posa llum en la foscor.
FA SOL DO

Potser tingues raó.

DO FA DO FA SOL

DO FA
Ai, si em veieres ara, et quedaries de paper
FA SOL DO
de vore com toquem, de com porte els cabells.
FA SOL MIm FA
Què s ha fet d eixos dies quan tornaves del carrer
FA SOL
i em plantaves un bes tan gentilment?

FA SOL MIm DO
És que algo m ha punxat en lo més profund del cor
FA SOL DO
i l'última metralla no se n va.
FA SOL MIm FA
Però dius que és l amor, que posa llum en la foscor.
FA SOL DO
Potser tingues raó.